

[Statsministeren.]

hæmme dansk folkestyres handlekraft og til at forgrove den politiske debat og sætte den golde magtkamp i forgrunden.

Alle borgerlige partier i én sammenlagt blok rettet mod socialdemokratiet kan ikke være en ideel tilstand, en sund tilstand for dansk folkestyre. Jeg siger det, selv om jeg tror, at en sådan blok vendt mod socialdemokratiet og mod lønmodtagerne i det lange løb ville gavne socialdemokratiet og give os muligheder for at vinde det flertal, vi indtil nu ikke har opnået i den danske vælgerbefolkning.

Alligevel glæder det mig, at dette ikke synes at være mønstret i de forhandlinger, der føres. I hvert fald lagde jeg mærke til, at det ærede medlem hr. Baunsgaard indirekte — man kan næsten sige i en bisætning — i går tog afstand fra en sådan politik. Den ærede radikale ordfører kom med en række udtalelser om arbejdet i investeringsudvalget, som jeg opfattede som en opfordring til de konservative medlemmer af dette udvalg til at tage lidt kraftigere fat, og føjede til — her citerer jeg —:

„Jeg synes ikke mindst, dette gælder, fordi alt som sagt tyder på, at vi også efter et valg skal regne med at have en mindretalsregering.“

Jeg synes, det er en ganske tydelig og ganske interessant udtalelse. Jeg er klar over, at den næppe kan have glædet det ærede medlem hr. Poul Sørensen, der jo heller ikke ser særlig glad ud. (*Poul Sørensen*: Det er ikke over det. Det er over noget helt andet, der sker i øjeblikket!). Jeg erkender, at udtalelsen desværre heller ikke tyder på, at en socialdemokratisk-radikal flertalsregering skulle være en mulighed efter et valg, selv om vælgerne gav os styrke dertil. Men lad os nu se. Foreløbig kommer vi jo ikke til at stå over for regeringsdannelsesproblemer.

Den ærede ordfører for venstre er ked af, at jeg betragter hans påstand om regeringens afhængighed af arbejdernes og funktionærernes faglige sammenslutninger som hørende hjemme på et forholdsvis lavt plan. Ja men det gør jeg fortsat, og jeg skal gerne begrunde hvorfor. At socialdemokratiet er det parti, der naturligt varetager lønmodtagernes, arbejdernes, funktionærernes og tjenestemændenes interesser, har partiet

aldrig nægtet, tværtimod. Men regeringen har altid varetaget disse hensyn som led i en samfundsmæssig politik og ud fra hensyn til helheden. Det vil vi blive ved med.

Hvordan skulle man i øvrigt efter den målestok, det ærede medlem hr. Poul Hartling anvender, vurdere f. eks. venstres forhold til den landbrugspolitik, det ærede medlem hr. Anders Andersen gør sig til talsmand for, eller venstres og de konservatives nære og kontante forhold til Arbejdsgiverforeningen, som jo er indrømmet af de to partier. Jo, jeg erkender, at arbejdsmanden såvel som den faglærte arbejder, som handels- og kontorfunktionæren og tjenestemanden må føle, at socialdemokratiet i særlig grad er hans parti. Men vi er også, som udviklingen og kendsgerningerne viser det, samfundspolitikken og erhvervsudbygningens parti. Det vil vi vedblive at være.

I den forbindelse vil jeg gerne gøre den bemærkning, at regeringen ikke forbereder og ikke har planer om indførelse af investeringskontrol, og at undersøgelse af afskrivningsreglerne sigter på at fjerne urimeligheder, hvilket jo selv det ærede medlem hr. Poul Hartling gav tilslutning til i går; man kan jo ikke finde frem til, om der er urimeligheder, og i bekræftende fald hvor de er, uden at man undersøger tingene.

Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Poul Møller, som fandt det meget uheldigt, at vi i løbet af de sidste to år har haft et ret betydeligt valutaunderskud, navnlig fordi dette underskud var indtruffet i en periode, hvor alle var i arbejde. Det ærede medlem har naturligvis ret i, at det havde været endnu bedre, om vi både havde haft fuld beskæftigelse og balance i valutaregnskabet. Men det havde givetvis været værre, om vi havde nået valutalignevægt ved en politik, der samtidig gav betydelig arbejdsløshed.

Det afgørende for vurderingen må være, hvad de lån, der er optaget i udlandet, er brugt til. Svaret herpå er helt utvetydigt, at vi har brugt disse lån til investeringer og ikke til forbrug. Vore investeringer er i disse år steget stærkere end forbruget; det skulle i og for sig ikke være nødvendigt at dokumentere, at sådan er det, men da vi netop har fået den økonomiske oversigt fra det økonomiske råds formandskab, kan jeg henvise til denne oversigt, hvori der står, at